

Dem svarat skjorta

I vårt område var det tradition att människor ska vara ”människor” inte nått annat. Men tyvärr nu är det inte så. Har ändrat så mycket. Hörde jag från min pappa att när det var andra världskriget här folket har pratat om Svarta skjorta, men vem dem var. Det har förklarat min pappa när han har berättat olika historier för mig om den sanningen i den krig. Tyvärr idag i den nya tiden i den demokrati som vi vill bygga i Europa finns kannibaler, finns odjur i människors lik, men dem är inte människor dem är svarta skjorta som är skrämmande för vanligt folk, med dåliga saker som dem gör för allmänheten.

Det var vår, om jag kommer ihåg och har ett bra minne det var april månad tror jag en vecka för detta att vi flytta från hemlandet. Man hörde att folk prata om dem att dem har gjort en massaker i närheten av staden, i ett område som folket var kvar hemma. Tidigt på en torsdag morgonen polisstyrkor har varit inne i området och har börjat att kontrollera. Alla män som var hämma dem tåg som gisslan och dem börja att misshandla dem till död. Hörde jag att en som lyckas att överleva den, han berättar att var en hemsk dag för invånarna i denna området den torsdagen i april. Några har förlorat sina barn som var oskyldiga bara för att dem var bara albanska barn eller ungdomar inget annat.

Han berätta om det att den dagen har dör tre bröder, tre ungdomar från samma familj, det var den hemska dagen, det var sorgens dag för familjen och för oss alla. Samma dag polisstyrkor har dödat flera ungdomar.

Men sen när by byarna tillbaka i byn och börja att kontrollera läget, dem såg att sakna mer ungdomar.

Varje familj i sin trädgård hade sin brunn varifrån de ta vattnen. Dem var skydda att dem kan inte missbruka, men svartaskjurtor respekterar inte detta. Dem har dödat Ermir och hans kropp har kastat i brunn.

Hans mamma var den första som hitta honom, som såg hans kropp att simma i vattnet i brunn, när hon tåg en hinka att ta vattnet från brunn för att diska eller gör någonting hemma. Men det var detta att hon hittade en människokropp i brunn i sin gård. Hon var kokad och hon vet inte att han var hennes son. Det va detta redan 1999 som inleddes den mord. Men inte bara han men och tio till ungdomar. Ja vi hörde sona historier nästan varje dag, men varje händelse hade sin egen historia. Kriminella och brottslingar väljer inte den metod som de kommer att begå brottet, för dem har en stor betydelse att göra brottet inte hur dem ska göra detta.

Dem var svarta dagar för våra föräldrar, för våra mammor, pappor och våra syskon. Alla säger om god vill upprepas inte mer den år som vi passerar. Den var ett år av lidande, det var dödsår, på grund av detta att så mycket våra kärror har missat livet från dem svarta skjortor.

Om dem svarta skjortor jag har hört när min pappa, jag fick höra att dessa också var vid andra världskrigets tid och att nu när jag kommer ihåg min fars ord och dem liknar de i den tiden, det är detta att ”vargen ändra sitt hår, men inte yrket” detta är ett gammalt albanskt ordspråk.

Överallt på landet man kan höra att dem har förstörd allt, har död med hundra människor, det är sorligt och smärtsamt för familjemedlemmar.

De svarta skjortorna

Människor ska vara just det, människor, och inget annat. Så var det inte längre.

Min pappa hade berättat om det andra världskriget, om de svarta skjortorna, vilka de var. Han berättade mycket om kriget för mig. Det påminde om det som pågick mot oss albaner. Fastän vi ville bygga demokrati i Europa så fanns kannibaler, odjur i människokläder. De var inte människor, de var svarta skjortor som skrämde vanligt folk med allt de gjorde mot allmänheten.

Jag fick höra talas om en massaker som hänt i närheten. Polisstyrkor hade gått in i staden. Alla män som varit hemma hade de tagit som gisslan och misshandlat till döds. En enda man hade lyckats överleva. Han hade berättat att det varit en hemsk dag. Även barn hade dödats, enbart för att de var albaner. I en familj hade tre unga bröder dött.

De var inte de enda.

En kvinna hade gått till brunnen som stod på hennes gård. Hon hade sänkt en hink för att hämta vatten till disken. Då upptäckte hon att det låg en kropp som flöt på vattenytan. Hon hade kokat av ilska. De svarta skjortorna hade begått ett mord på en ung man och kastat hans kropp i det vatten hon och hennes familj behövde för att dricka, för att laga mat, för att diska och städa. Var fanns respekten för människoliv, för överlevnad?

Ilskan gick över till förskräckelse i samma stund som hon kände igen den unga mannens kläder. Han som låg där, det var Ermir, hennes son.

Ermir var inte den enda ungdomen som mördades under denna mörka tid. Jag hörde om liknande fall varje dag, men varje händelse hade sin egen historia. Kriminella valde inte den metod de använde för att begå brottet, för dem var det viktigaste att genomföra brottet och inte hur.

Det var ett dödsår.

Allt skedde på grund av de svarta skjortorna, de som även fanns vid det andra världskriget. Det som skedde då och det som skedde nu liknade varandra. Ett albanskt ordspråk säger att vargen ändrar sitt hår, men inte yrket.